

Αγαπητή μου Τζούλια

Πήρα το γράμμα σου και χάρηκα πολύ για την καλή σου γειά.
Σ'ευχαριστώ που αν και τόσο άργησα να σου γράψω όχι μόνον δεν με ξέχασες
όπερ τρανώτατα αποδεικνύει η προς τον Συν/χην μου επιστολή σου την οποία
και σου εσωκλείω αλλά ούτε και με παρεξήγησες βλέπεις όμως πως δεν τό'καμα
αυτό από λησμοσύνη ούτε από τεμπελιά αλλά λόγοι ανώτεροι της θελήσεώς μου
μ'έξανόγκασαν.

Προ ημερών σου έστειλα κι άλλο γράμμα και το σύστησα στη φίλη σου δίδα
Δασκαλοπούλου, φρόντισε να το πάρης και γράψε μου μόνο εις ποίαν
διεύθυνσιν των δύο θέλεις να σου τα στέλνω.

Για τα σύκα και πάλι σ'ευχαριστώ, ώστε δεν μου το έγγραψες ότι μου τα στέλεις
για να μου προξενήσης έκπληξι, ας είνε θα σου την χρωστώ βλέπεις δεν πήγαν
χαμένα τα σύκα διότι ή εγώ θα τα έτρωγα ή ο Γιάννης ήτο εν και το αυτό, και
μάλιστα περισσότερον εχάρην που τα πήρε 'κείνος διότι αυτού που ευρίσκετο
δεν υπήρχε τίποτε, τώρα όμως μετατέθη κι εκείνος στην Μεραρχία Σμύρνης κι
έτσι θα περνά καλά, πιστεύω δε πως θα θελήση η τύχη να με απαλλάξη και μένα
από την ζωή των βουνών, ο καιρός θα είνε πλέον λίγος.

Την στιγμὴν που σου γράφω έξω χιονίζει τα γύρω βουνά μας έχουν ασπρίσει
από το χιόνι, και φοβούμαι πως το πρωί που θα ξυπνήσω θα βερθώ μέσα σε
λιμνοθάλασσα από γάλα.

Με ερωτάς πως βρήκα τη Σμύρνη μας, αν και δεν έμεινα και πολλές μέρες, δεν
μου εφάνη ανθηρά όπως άλλοτε, ίσως διότι ο κόσμος δεν έχει ακόμη αναλάβη εκ
των δεινών του μεγάλου πολέμου.

Με άπειρον αγάπην

Χαράλαμπος

30-11-19